نگاه

ولیعهدهای پوتین در راهند

داود کیانی

با وجود آنکه حدود دو سال به انتخابات ریاست جمهوری در روسیه باقی مانده است، به نظر می رسد فضای سیاست داخلی این کشور خیز زودهنگام اما ملایمی را برای این دوره از انتخابات برداشته است. آینده پوتین و جانشین وی دو ابهامی است که احزاب و جناح ها را در روسیه دچار سردرگمی، نااطمینانی و تردید جهت اتخاذ جبهه گیری مشخص کرده است. براساس قانون اساسی روسیه، پوتین نمی تواند بیش از دو دوره متوالی ۴ ساله در منصب ریاست جمهوری باقی بماند مگر با حفظ یک دوره فاصله. این در شرایطی است که پوتین بر اساس آخرین نظرسنجی های به عمل آمده توسط موسسه معتبر «لوادا» از بیشترین محبوبیت در روسیه برخوردار است. طبق این نظرسنجی که در میان ۱۶۰۰ شهروند روسی صورت پذیرفت، پوتین با اخذ ۷۷ درصد آرا همچنان محبوب ترین سیاستمدار روسی است. مددوف و سرگئی ایوانف به ترتیب با کسب ۱۰/۳ درصد و ۷/۲ درصد آرا در رده های دوم و سوم قرار دارند. علاوه براین، براساس این نظرسنجی، ۵۹ درصد پاسخگویان از اصلاح قانون اساسی روسیه جهت حضور مجدد پوتین در پیکار انتخاباتی ۲۰۰۸ حمایت می کنند.

به رغم پایگاه قوی پوتین نزد افکار عمومی به نظر می رسد عمده نخبگان سیاسی چه وابستگان به جناح قدرت و چه رقیب خواهان کناره گیری پوتین از قدرت در موعد مقرر هستند، همان گونه که وی خود نیز در این زمینه اعلام کرده است. در کرملین، سیاستمداران سن پترزبورگی که عمدتاً تکنوکرات هستند با عدم استقبال از پیشنهاد اصلاح قانون اساسی روسیه خواهان نامزدی مددوف رئیس دفتر سابق پوتین و رئیس شرکت گاز پروم و نیز معاون فعلی نخست وزیر، برای رقابت انتخاباتی سال ۲۰۰۸ هستند. با این حال برخلاف این گروه، دسته دیگری در میان سیاستمداران کرملین وجود دارند که به «مردان امنیتی» شهرت دارند. این گروه اگرچه از نامزدی سرگئی ایوانف وزیر دفاع و معاون اول نخست وزیر حمایت کرده اند، اما برخلاف گروه اول مخالفت چندانی با کشیده شدن دوران ریاست جمهوری پوتین به دور سوم ندارند. به دنبال بروز دودستگی میان سیاستمداران وفادار به پوتین در کرملین، بوریس گرایزلوف رئیس دومای دولتی و وزیر کشور و رئیس «حزب اتحاد» جناح طرفدار پوتین چنین اعلام کرد که آقای پوتین ممکن است برای دور سوم انتخاب شود اما نه در ۲۰۰۸. به گفته وی «اصلاح قانون اساسی به نفع یک فرد به خصوص، اقدامی اشتباه خواهد بود.» در این میان، آنچه به نظر تعیین کننده می رسد، شرایط سیاسی حاکم بر فضای انتخابات ۲۰۰۸ است. در صورتی که میزان محبوبیت نامزدهای فعلی «که به ولیعهدهای پوتین شهرت دارند» تغییر چندانی پیدا نکند، احتمال آنکه زمینه های تداوم حضور پوتین در صحنه سیاست روسیه تداوم یابد، افزایش خواهد یافت، زیرا رئیس جمهور با رای پایین می تواند روسیه را به ورطه بی ثباتی حاکم بر این کشور در دهه ۱۹۹۰ بکشاند. علاوه بر این، این خطر وجود دارد که در سایه یک رقابت انتخاباتی نیمه جان، قدرت در اختیار مهمترین جناح رقیب کرملین یعنی لیبرال ها به رهبری کازیانوف نخست وزیر سابق روسیه در فاصله سال های ۲۰۰۴-۲۰۰۰ برسد. این نگرانی، تنها مسئله ای است که در صورت احتمال وقوع آن، باعث وحدت نظر سیاستمداران وابسته به کرملین در خصوص لزوم نامزدی مجدد پوتین خواهد شد. اقدام کازیانوف در تشکیل اتحادیه نیروهای راستگرا با هدف بسیج احزاب لیبرال و اصلاح طلب زیر یک چتر واحد، انتقادات تند وی از سیاست های پوتین در عرصه اقتصاد و بازار آزاد و آزادی های سیاسی و پیوستن ایریناخاکامارا سیاستمدار برجسته اصلاح طلب به طیف تحت رهبری کازیانوف تا اندازه ای موجب نگرانی مقامات کرملین و جناح حاکم شده است. کازیانوف به تازگی در مصاحبه با نشریه تایمزدیلی از رهبران کشورهای غربی به ویژه تونی بلر و جورج بوش خواسته است تا در جریان نشست G۸ در سن پترزبورگ، اقدامات ضددموکراتیک کرملین را مورد نقد قرار دهند. مخالفین کرملین نشست G۸ را فرصتی مهم و حساس تلقی کرده اند. این گروه سعی دارد تا با تشکیل کنفرانسی تحت عنوان «روسیه ای دیگر» قبل از برگزاری نشست سن پترزبورگ در ماه جولای، علاوه بر بررسی راه های مقابله با سیاست های متصلب و سختگیرانه پوتین در عرصه های سیاست، اقتصاد و رسانه های گروهی، دستور کار نشست یاد شده را نیز تحت الشعاع قرار دهد. به گفته گری کاسپارف قهرمان سابق شطرنج جهان که خود از منتقدین پوتین و عضو گروه مخالفین کرملین است، فرض برگزارکنندگان کنفرانس آن است که پوتین بعد از اتمام دور دوم ریاست جمهوری خود در سال ۲۰۰۸ در مسند قدرت باقی خواهد ماند.

با این وجود، عوامل متعددی وجود دارد که از نه چندان روشن بودن افق موفقیت طیف لیبرال ها و گروه مخالفین در انتخابات ریاست جمهوری آینده خبر می دهد: محبوبیت بسیار بالای پوتین، کنترل شدید دولت بر رسانه ها، وجود شایعاتی مبنی بر دخالت کازیانوف در پرونده های فساد اقتصادی و بالاخره عدم اعتماد افکار عمومی به توانمندی سیاستمداران غرب گرا در مدیریت کشور، جملگی بخت پیروزی این طیف از سیاستمداران در انتخابات را بسیار کمرنگ کرده است. اما از این مسئله که بگذریم، بسیاری از تحلیلگران معتقدند که نتایج نظرسنجی موسسه لوادا نشانگر اولویتی است که شهروندان روسی به مقوله هایی چون ثبات و رفاه اجتماعی بیشتر به جای ارزش های دموکراتیک می دهند. زیرا نظم حاکم بر جامعه سیاسی روسیه پیامد اقدامات اقتدارگرایانه پوتین در عرصه سیاست داخلی روسیه است. اعمال کنترل شدید بر مطبوعات و رسانه های گروهی، دولتی کردن برخی رسانه های خصوصی پرطرفدار، لغو قانون انتخابات مستقیم فرمانداران، ممنوعیت حضور نامزدهای منفرد در انتخابات پارلمانی و اعمال محدودیت قانونی و مالی بر سازمان های غیردولتی، جملگی باعث شده اند تا یک ثبات اقتدارگرایانه بر نظام سیاسی روسیه مستولی شود، نظمی که روسیه در دوران ریاست جمهوری یلتسین به مدت ده سال فاقد آن بود.

منبع: موسسه ایراس

پوکر خطرناک کره شمالی

جانی ارلینگ

ترجمه: محمدعلی فیروزآبادی

در عکس های انتشار یافته توسط روزنامه های ژاپنی در اواخر ماه مه گذشته، آن سیلوها و کامیون ها به خوبی قابل شناسایی هستند. آن سکوی پروازی با موشکی با سی متر ارتفاع همه به تشخیص متخصصان آمریکایی چیزی نیست جز محل پرتاب آزمایشی جدیدترین مدل موشک های کره شمالی موسوم به «پتودونگ ۲.» این موشک های قاره پیما بسته به این که چه وزنی داشته باشند، قادر به پرواز تا فاصله ۳۵۰۰ تا ۶۷۰۰ کیلومتر هستند و بدین ترتیب می توانند ایالاتی از آمریکا مانند آلاسکا و هاوایی را مورد حمله قرار دهند. نوع کامل شده تر این موشک بردی بیش از ده هزار کیلومتر دارد و حتی می تواند نقاطی در عمق خاک ایالات متحده را هدف قرار دهد. این گزارش ها افکار عمومی جهان را به هیجان آورد و به خصوص برای ژاپنی ها یادآور روز ۳۱ آگوست ۱۹۹۸ بود، یعنی همان روزی که یکی از موشک های ۲۳ متری تپودونگ ۱ بر فراز یکی از مناطق ژاپن در پاسیفیک منفجر شد. آن تلاش کره شمالی موجب پیدایش بحرانی جهانی در شرق آسیا شد. با وجود آنکه پیونگ یانگ سعی کرد تا این مسئله را در حد پرتاب آزمایشی یک ماهواره کم اهمیت جلوه دهد و خود را متعهد به پیمان های بین المللی معرفی کند، اما جهانیان برای اولین بار تهدیدی را که منشاء آن مسلح شدن غیرمحسوس دولت استالینیستی کره شمالی است، جدی گرفتند. علاوه بر آن، تصاویر ارسال شده از ماهواره های جاسوسی که نشان دهنده کشتی های باری ای است که این موشک ها را به مناطق بحران زده خاورمیانه حمل می کند، آن احساس خطر و تهدید را تقویت کرده است. آمریکایی ها هم به بهانه دفاع از ژاپن در حال ساخت یک سیستم دفاع ضدموشکی در قاره آسیا هستند و به همین علت چین نیز به شدت نسبت به سیاست های موشکی کره شمالی واکنش نشان می دهد زیرا به عقیده مقامات سیاسی و نظامی پکن، وجود این موشک ها باعث تقویت روابط و همکاری های میان ژاپن و ایالات متحده آمریکا شده است. با این حال مدتی پس از آن آزمایش موشکی، باردیگر آرامش بر فضای سیاسی حاکم شد و البته آمریکایی ها گفت وگوهای مستقیم با کره شمالی را آغازکردند و حتی وزیر خارجه وقت ایالات متحده یعنی «مادلین آلبرایت» هم در سال ۲۰۰۰ سفری به کره شمالی انجام داد. در عین حال مشتری های پروپاقرص موشک های ساخت کره شمالی هم به نوعی کنار کشیدند. مثلاً لیبی که پس از حملات یازده سپتامبر روابط بازرگانی اش را با کره شمالی قطع کرد و عراق هم که به دلیل تحریم های بین المللی اصولاً دیگر قادر به خرید این موشک ها نبود. اما حال و هشت سال پس از آن داستان ها، بار دیگر ظاهراً ماشین جنگی و موشکی کره شمالی که در حال حاضر خود را قدرتی اتمی نیز می داند، به راه افتاده است. در اواسط ژوئن بود که آمریکا و ژاپن توسط ماهواره های جاسوسی شان از نقل و انتقال مشکوک تانکرهای نفت کش مطلع شدند و همه چیز حکایت از تهیه و تدارک پرتاب آزمایشی موشک های کره شمالی داشت و به ادعای آمریکایی ها و ژاپنی ها ظاهراً تاریخ این آزمایش هم مشخص شده است. رادیو دولتی کره شمالی هم از شهروندان خود خواست تا در روز ۱۸ ژوئن، پرچم های کشورشان را به اهتزاز درآورند. البته گزارشگران چینی از کره شمالی گزارش دادند که فراخوان پیش گفته در ارتباط با یکی از چندین جشن ملی رهبر این کشور «کیم جونگ ایل» بوده و مردم به این خاطر آماده می شده اند. از طرفی برخی از کارشناسان امور کره شمالی از جمله «ژانگ لیانگوی» محقق استراتژیست چینی و مدرس مدرسه عالی حزبی در پکن مسئله پرتاب موشک را باور نمی کنند. به عقیده وی دیکتاتور کره شمالی باردیگر دست به پوکری با ایالات متحده زده است. لیانگوی احتمال می دهد که «این دولت استالینیستی که از نوامبر ۲۰۰۵ خودسرانه از گفت وگوهای شش جانبه در پکن کنار کشید، از آن زمان منزوی تر شده است و با این کار می خواهد به ایالات متحده فشار آورده و امتیاز بگیرد.» به عقیده این کارشناس برجسته کره شمالی بیش از هر چیز در حال اجرای یک نمایشنامه است: «در آن تصاویر ماهواره ای درست مشخص نیست که آیا واقعاً یک موشک در حال سوختگیری است یا نه. اگر چنین چیزی بوده باشد پس باید ما هم خیلی سریع می فهمیدیم چون قاعدتاً پس از سوختگیری عملیات پرتاب آغاز می شود. زیرا به دلایل امنیتی نمی توان سوخت را به مدت زیاد در مخزن نگه داشت.» بسیاری از کارشناسان روسی و آمریکایی هم با ژانگ هم عقیده هستند، اما هیچ یک از آنها نمی تواند با قاطعیت و اطمینان کامل پاسخ این پرسش را بدهد که آیا فردی غیرقابل پیش بینی مانند «کیم جونگ ایل» واقعاً درصدد عملی کردن تهدیدات خود هست یا نه. پرزیدنت بوش ضمن هشدار صریح، خطاب به رهبر کره شمالی گفته است: «او باید در مورد آنکه چه تجهیزاتی در آنجا وجود دارد، به مردم دنیا اطلاع رسانی کند. از همکاران و هم پیمانان آمریکا می خواهیم که برای پیونگ یانگ این مسئله را روشن کنند که هرگونه پرتاب آزمایشی از نظر ما نوعی حرکت تحریک آمیز تلقی می شود.» دولت کره شمالی تا زمان تنظیم این گزارش، سکوت اختیار کرده است. ظاهراً این دولت جبهه ای واحد را در برابر خود می بیند. البته پیش از این جریانات، کره شمالی رسماً اعلام کرده بود که درصدد پرتاب آزمایشی یکی از موشک های خود است و رادیوی دولتی این کشور نیز در شب نوزدهم ژوئن اعلام کرد: «در اختیار داشتن موشک، حق مسلم ما است.» یک روز پس از آن هم یکی از مقامات بلندپایه وزارت امور خارجه کره شمالی به پرسش های خبرنگاران اتریشی که به صورت اتفاقی در پیونگ یانگ حضور داشتند، پاسخ گفت. به ادعای این مقام بلندپایه، آزمایش این موشک ها در جهت تقویت پتانسیل دفاعی کره شمالی صورت می گیرد. جالب آنکه بلافاصله پس از این اظهارنظر، همان مقام در ادامه می گوید: «ما دیپلمات ها هیچ وقت اطلاع دقیقی از نقشه های وزارت دفاع نداریم.» و سپس اضافه می کند که با این حال پرتاب آزمایشی این موشک ها هیچ تضادی با تعهدات ما به پیمان های جهانی ندارد: «شرایط ما برای توقف پایدار این آزمایش ها همواره این بوده است که ایالات متحده و ژاپن دست از رفتار خصمانه بر علیه ما بردارند. علاوه بر آن ما خواهان گفت وگو برای عادی سازی روابط هستیم.» برای کارشناسان چینی تردیدی باقی نمانده که کره شمالی هنوز هم فقط خواستار مذاکرات دوجانبه با ایالات متحده آمریکا است و پیونگ یانگ دیگر هیچ علاقه ای به شرکت در گفت وگوهای شش جانبه ندارد. در نوامبر سال ۲۰۰۵ کشورهای چین، روسیه، آمریکا، کره جنوبی و ژاپن از کره شمالی خواستند تا در قبال دریافت کمک های اقتصادی و انرژی، از ساخت سلاح های اتمی دست بکشد و البته کره شمالی نمی خواهد این مسئله را بپذیرد. به عقیده ژانگ، این کشور منتظر مذاکرات احتمالی میان آمریکا و ایران است و تا زمانی که نتیجه این مسئله معلوم نشود، کره شمالی به پای میز مذاکرات شش جانبه باز نخواهد گشت. با این حال به نظر می رسد که استراتژی کره شمالی مبنی بر ایجاد اختلاف میان دیگر دولت ها به وسیله ایجاد جو رعب و تهدید با سلاح های اتمی، دیگر چندان کارایی ندارد. حتی دولت صبور کره جنوبی هم اعلام کرده است که در صورت عدم توقف آزمایش های موشکی کره شمالی، کمک های غذایی و خدماتی خود به این کشور را قطع خواهد کرد. جمهوری خلق چین هم به اصطلاح حالتی هشدار دهنده تر از سال ۱۹۹۸ به خود گرفته است. از نظر مقامات چینی، اقدامات کره شمالی بهانه لازم را برای آمریکا فراهم می آورد تا حضوری دوباره و استراتژیک در آسیا داشته باشد. با این حال کره جنوبی باز هم وابستگی و ارتباط تنگاتنگی با آمریکا دارد. سئول بر این اساس در نظر دارد تا در پایان ماه جولای اولین ماهواره نظامی خود را به کمک آمریکا، به فضا پرتاب کند. استراتژیست های پکنی هم با دقت هرچه تمام تر اولین همکاری آمریکا و ژاپن در مورد تمرین و آزمایش موشک های بازدارنده را نظاره می کنند. به تازگی هواپیماهای جنگنده نیروی هوایی ژاپن در عملیات تمرینی ضدموشک با نیروهای آمریکایی همکاری داشتند. در این عملیات تمرینی، یک موشک آزمایشی که از هاوایی به سوی پاسیفیک شلیک شده بود، توسط کشتی جنگی آمریکایی به نام «شیلو» منهدم شد. علاوه بر آن و در اقدامی دیگر همین چند روز پیش درتوکیو، قراردادی برای ساخت و تکمیل موشک های بازدارنده میان وزیر خارجه ژاپن و سفیر آمریکا در این کشور منعقد شده بر پایه این قرارداد، ژاپن تا سال ۲۰۱۵ نیمی از هزینه های تکمیل و توسعه این موشک ها را تقبل می کند. این قرارداد موجب نگرانی پکن شده است و مقامات چینی این پرسش را مطرح می کنند که آیا این موشک های ضدموشک در صورت بروز جنگی برای اتحاد دوباره، تایوان را در مقابل حملات چین مصون می کند یا نه. به هر حال فعالیت های دیپلماتیک شدیدی در این مورد جریان دارد. وزیر خارجه کره جنوبی یعنی «بان کی مون» موافقت خود را با ملاقاتی بدون برنامه ریزی قبلی با همتای چینی خود در پکن اعلام کرده است تا شاید از شدت این بحران کمی کاسته شود. «کاندولیزا رایس» وزیر خارجه هم در نظر دارد با شرکت در اجلاس منطقه ای دولت های عضو «آسه آن» در همین ماه جولای در مالزی، سفری سیاسی و دوره ای را به کشورهای کره جنوبی، ژاپن و چین انجام دهد. در اجلاس گروه ۸ در روسیه هم به مسئله کره شمالی پرداخته شد و البته همه تلاش ها در حالی صورت می گیرد که ظاهراً هنوز هم آن موشک قاره پیما بر روی سکوی پرتاب آماده برای آتش است. در غرب از موشک های قاره پیمای کره شمالی با نام اولین وتا اینجای کار تنها محل پرتاب موشک ها یعنی «تپودونگ» یاد می شود. این موشک ها در واقع نوع تکمیل شده موشک های میان برد یعنی «نودونگ» هستند. بنا به ادعای آمریکا، کشور کره شمالی بین یکصد تا دویست موشک نودونگ با برد ۱۳۰۰ کیلومتر در اختیار دارد. علاوه بر آن، صدها موشک کوتاه بردی که این کشور در اختیار دارد، همواره می تواند برای ژاپن و کره جنوبی که بین ۳۰۰ تا ۵۰۰ کیلومتر با کره شمالی فاصله دارند تهدیدی جدی به شمار آید. به احتمال زیاد دولت سابق عراق نیز در خلال جنگ خلیج فارس در سال ۱۹۹۱، موشک های اسکاد ساخت کره شمالی را به سوی اسرائیل شلیک می کرد. با این حال نیروهای ایالات متحده و برخی هم پیمانانش، همواره حرکت کشتی های باری حامل موشک های کره شمالی را به دقت زیر نظر دارند. بنا به گزارش های اعلام شده، موشک های تپودونگ ۲ از چاشنی های مایع و سه مرحله ای برخوردارند و ۳۵ متر ارتفاع و ۲/۲۰ متر پهنا دارند. ظاهراً آمریکا از سال ۱۹۹۴ پی به ساخت این موشک ها برده است. بر اساس این اطلاعات، پرتاب موشک های تپودونگ تنها از روی سکوهای ثابت امکان دارد. کارشناسان بین المللی بر این عقیده اند که کره شمالی توانایی تولید نوعی کلاهک هسته ای ابتدایی برای موشک های میان برد خود را نیز دارد. با این حال همین کارشناسان اذعان می کنند که بعید به نظر می آید کره شمالی توانایی کوچک کردن خیلی زیاد کلاهک های اتمی را برای استفاده در موشک های دوربرد دارا باشد. بر پایه تحقیقات جدید «انستیتوی علم و تحقیقات بین المللی» در واشینگتن، این احتمال می رود که کره شمالی تا همین ماه ژوئن گذشته با استفاده از رآکتور اتمی خود مقدار ۴۶ تا ۶۱ کیلوگرم پلوتونیوم تولید کرده باشد. این مقدار پلوتونیوم برای ساخت ۴ تا ۱۳ بمب اتمی کفایت می کند.

منبع: مرکور

سفر کرزی به ژاپن

آمریکا افغان ها را به سلاح مجهز می کند

حامد کرزی رئیس جمهور افغانستان روز گذشته در حالی برای دیدار چهارروزه وارد ژاپن شد که درگیری ها در افغانستان میان نیروهای طالبان و نظامیان طرفدار دولت ادامه دارند. کرزی قرار است امروز در یک کنفرانس بین المللی یک روزه درخصوص بازسازی افغانستان در توکیو شرکت کند. در این کنفرانس بین المللی قرار است درباره مسائل امنیتی، تلاش های انجام شده در زمینه خلع سلاح، شکستن اتحاد شبه نظامیان و جلب همکاری نیروهای جنگجوی سابق در افغانستان گفت وگو و تبادل نظر صورت گیرد. در این کنفرانس علاوه بر حضور مقامات از کشورهای عضو گروه ۸ نمایندگانی از اتحادیه اروپا و سازمان های بین المللی از جمله سازمان ملل حضور خواهند داشت. گفتنی است که کنفرانسی شبیه این در فوریه سال ۲۰۰۳ میلادی در ژاپن برگزار شد که در این کنفرانس کرزی نیز شرکت داشت. ژاپن ازجمله کشورهایی است که به دنبال سقوط طالبان در افغانستان در سال ۲۰۰۱ میلادی، بیشترین کمک های مالی را برای بازسازی این کشور انجام داده است. ژاپن تاکنون حدود یک میلیارد دلار برای پیشبرد بازسازی و تامین امنیت در افغانستان کمک مالی کرده است و ژانویه گذشته نیز متعهد شده است که ۴۵۰ میلیون دلار دیگر به این کشور کمک مالی کند. مسائل امنیتی در افغانستان، تروریسم و مبارزه با مواد مخدر ازجمله مواردی است که در دیدارهای کرزی با مقامات ژاپنی مورد بحث قرار خواهد گرفت. این کنفرانس در حالی برگزار می شود که عملیات گسترده علیه شبه نظامیان مخالف دولت افغانستان در جنوب و شرق افغانستان و با حضور بیش از ۱۱ هزار نیروی نظامی خارجی و دولتی در جریان است. با این حال شبه نظامیان طالبان همچنان به عملیات های خود در این کشور ادامه می دهند. روز گذشته گروه طالبان در شرق افغانستان ۵ غیر نظامی افغان را که در یک پایگاه نیروهای آمریکایی کار می کردند، به ضرب گلوله از پای درآوردند. همچنین در اثر تیراندازی که در منطقه «کورانگل» ولایت «کز» روی داد، یک کارگر افغان زخمی شد. در جنوب افغانستان نیز انفجار انتحاری در شهر قندهار یک سرباز پلیس را از پای درآورده و موجب زخمی شدن دست کم چهار نفر دیگر شد. وزیر کشور پاکستان دیروز اعلام کرد که طالبان طی ارتباط با نیروهای ملی گرا در حال سازماندهی مجدد در افغانستان است. «احمدخان شرپائو» گفت: «این سازماندهی مجدد واکنش به حضور نیروهای خارجی است که قداست خاک افغانستان را با اعمال مغایر با فرهنگ و سنت های محلی خود، نقض می کنند.» وی با این حال تصریح کرد، افغانستان بی ثبات به نفع پاکستان نیست و ادامه داد: «این اقدام نه تنها بر این دو کشور بلکه بر کل منطقه تاثیر منفی خواهد داشت.» شرپائو در مخالفت با تصمیم اخیر دو کشور برای تقویت مکانیسم های دوجانبه در توقف سوءتفاهمات درباره تروریسم مرزی و مسائل دیگر گفت: «اگر اوضاع افغانستان وخیم شود، این امر هرگز برای پاکستان مطلوب نخواهد بود.» پاکستان در خلال سفر «کاندولیزا رایس» وزیر خارجه آمریکا به منطقه از استقرار ۱۰ هزار سرباز در مرز پاکستان با افغانستان خبر داد و تاکید کرده بود که عقب نشینی این نیروها تا دستیابی به اهداف خاص ازجمله حذف عناصر خارجی وزیرستان امکان نخواهد داشت. شایان ذکر است که پاکستان از نظر واشینگتن مهم ترین کشور در منطقه برای کنترل اوضاع امنیتی در افغانستان تلقی می شود. مقامات پاکستانی به کاخ سفید قول داده اند که از نفوذ عناصر طالبان از پاکستان به افغانستان جلوگیری می کنند. این در حالی است که برخی از ناظران علت اصلی افزایش سطح درگیری ها در افغانستان را بی توجهی اسلام آباد به وعده های پیشین خود ارزیابی می کنند. هم اکنون مقامات آمریکایی ضمن رایزنی با مقامات پاکستانی و به موازات عملیات گسترده برای سرکوب طالبان، در تلاش هستند تا توان نیروهای نظامی آمریکایی دولتی در افغانستان را ارتقا دهند. روز گذشته وزیر دفاع افغانستان اعلام کرد که آمریکا با تجهیز ارتش افغانستان به نفربرهای زرهی و سلاح هایی که در استفاده ارتش آمریکا قرار دارد، موافقت کرد. «عبدالرحیم وردک» وزیر دفاع افغانستان در کنفرانس مطبوعاتی با حضور مقامات آمریکایی و افغان اعلام کرد این جای خشنودی است که اعلام کنیم ارتش افغانستان ۲۰۰ خودروی «هیوموی» تا پایان سال جاری و ۲۰۰۰ قبضه سلاح نیمه خودکار ام ۱۶ را تا سپتامبر دریافت خواهد کرد. آمریکا ۲۰ هزار جلیقه ضدگلوله و کلاه جنگی نیز ظرف دو ماه آینده به ارتش افغانستان می دهد. این اولین بار است که آمریکا به ارتش افغانستان سخت افزار جنگی می دهد. یک مقام ارتش آمریکا حمایت قاطع پنتاگون را از افغانستان مورد تاکید قرار داد و گفت: تعهدی از سوی آمریکا تا حدود دو میلیارد دلار برای تامین تسلیحات مورد نیاز افغان ها وجود دارد. وی افزود: آمریکا و متحدانش به حمایت از افغانستان و ارتش آن ادامه خواهند داد. از سوی دیگر آژانس انکشاف بین المللی آمریکا در افغانستان از کمک جدید مالی یک و نیم میلیارد دلاری خود به افغانستان خبر داد. «ایلان زوفولگم» رئیس بخش افغانستان این آژانس در یک کنفرانس خبری در کابل گفت که مصرف این پول ظرف چند هفته آینده آغاز می شود و مدت مصرف آن پنج سال پیش بینی شده است. زوفولگم گفت بیشترین بخش این پول صرف انتقال نیروی برق از کشورهای ازبکستان، تاجیکستان و ترکمنستان به افغانستان خواهد شد که بانک جهانی و هندوستان نیز در این زمینه همکاری خواهند کرد. او گفت که براساس این برنامه، تا سه سال دیگر ۴۰ درصد جمعیت افغانستان به شکل نامحدود به نیروی برق وارداتی دسترسی خواهند داشت. رئیس آژانس انکشاف بین المللی آمریکا در کابل همچنین گفت که این اداره در جریان چهار سال اخیر، سه و نیم میلیارد دلار به افغانستان کمک کرده است. زوفولگم گفت از این پول در زمینه های انکشاف اقتصادی، آموزش و پرورش، صحت و فراهم کردن معیشت بدیل برای کشاورزان افغان که به کشت خشخاش می پرداختند، استفاده شده که به گفته آقای زوفولگم در اجرای این برنامه ها با دولت افغانستان هماهنگی کامل داشته اند. آژانس توسعه بین المللی آمریکا ادعا می کند که افغانستان پس از اروپای بعد از جنگ دوم جهانی، دومین محل برای مصرف بیشترین پول از سوی این نهاد در جهان بوده است.

خبرها

مانور مشترک جدید روسیه و چین

رئیس ستاد مشترک ارتش روسیه دیروز اعلام کرد که این کشور و چین برای دومین بار مانور نظامی مشترک برگزار می کنند. به گزارش آسوشیتدپرس ژنرال «یوری بالویوسکی» رئیس ستاد مشترک روسیه اعلام کرد که با «لیانگ گوانگ لای» همتای چینی اش توافق کرده است تا دور بعدی این مانور در روسیه برگزار شود. آگوست سال گذشته مانورهایی در جزیره «شانلانگ» در دریای خزر با حضور حدود ۱۰ هزار سرباز چینی و ۱۸۰۰ تن از نظامیان روسی برگزار شد. چین و روسیه در تلاش هستند که نشان دهند این مانورها علیه هیچ کشوری صورت نمی گیرد، اما این دو کشور همسایه بزرگ به دلیل نگرانی مشترک از حاکمیت آمریکا در جهان، روابط خود را تقویت کرده اند. روسیه و چین همچنین در قالب سازمان همکاری های شانگهای که اخیراً یکی دیگر از نشست های آن برگزار شد، مانورهایی را نیز با حضور دیگر اعضای این سازمان برگزار کرده اند.

احتمال آغاز روابط پاکستان - اسرائیل

ایسنا: روزنامه دیلی تایمز فاش کرد که پاکستان به زودی با اسرائیل روابط برقرار می کند. روزنامه دیلی تایمز پاکستان ضمن اعلام آغاز قریب الوقوع روابط تل آویو و اسلام آباد نوشت: یک هیات پاکستانی و آمریکایی متشکل از هشت عضو، هفته گذشته به اسرائیل سفر کرد و در این دیدار به بررسی راه های برقراری روابط دیپلماتیک میان اسلام آباد و تل آویو پرداخت. براساس این گزارش هیات پاکستانی با تعدادی از مقامات اسرائیلی از جمله اعضای کنست و همچنین تعدادی از رهبران فلسطینی از جمله صائب عریقات، یکی از قانونگذاران فلسطینی، دیدار کرده است. این درحالی است که روزنامه پاکستانی نیشن نیز نوشت: مقامات محلی در پی تاخیر در اجرای طرح برقراری روابط دیپلماتیک با اسرائیل هستند تا از تاثیرات منفی آن بر میزان حمایت های مردمی از حزب حاکم، قبل از برگزاری انتخابات عمومی در این کشور جلوگیری شود.

گل عازم آمریکا شد

فارس: وزیر خارجه ترکیه برای دیدار و گفت وگو با همتای آمریکایی خود امروز عازم آمریکا شد. به گزارش فارس به نقل از خبرگزاری فرانسه، هدف اصلی از این دیدار عبدالله گل و کاندولیزا رایس تقویت روابط دوجانبه که در پی جنگ آمریکا در عراق به شدت آسیب دیده، عنوان شده است. گل در فرودگاه آنکارا به خبرنگاران گفت: «دو کشور عضو ناتو قصد دارند موضع مشترکی در قبال امور جهان داشته باشند.» روابط بین دو کشور در سال ۲۰۰۳ به شدت آسیب دید چرا که پارلمان ترکیه با تقاضای آمریکا برای استقرار نیروهایش در خاک ترکیه برای حمله به عراق مخالفت کرد. یکی از مسائل دیگری که روابط دو کشور را تیره کرده است بی توجهی آمریکا به درخواست ترکیه برای مبارزه با حزب کارگران کردستان است. یکی از دیپلمات های ارشد ترکیه اعلام کرد: «برنامه های اتمی ایران نیز یکی از محورهای اصلی گفت وگوهای بین دو وزیر خارجه در واشینگتن خواهد بود.»

عنان در لیبریا

ایسنا: به گزارش خبرگزاری فرانسه، کوفی عنان دبیرکل سازمان ملل اواخر روز دوشنبه در بازگشت از سیرالئون وارد فرودگاه لیبریا شد و با «جوزف بودکای» معاون رئیس جمهور این کشور دیدار کرد. عنان پس از نظارت بر روند خروج تعدادی از سربازان نیجریایی سازمان ملل از لیبریا، از سوی گروهی از نمایندگان قبایل این کشور مورد استقبال قرارگرفت. تحریم واردات مستقیم یا غیرمستقیم الوار و الماس علیه لیبریا در مه ۲۰۰۳ به منظور اعمال فشار به جناح های سیاسی مختلف این کشور برای پایان دادن به جنگ اعمال شد. قاچاق غیرقانونی الماس یکی از دلایل ریشه ای جنگ های داخلی پی درپی در لیبریا به شمار می آید. هفته گذشته اعضای شورای امنیت با اتفاق آرا به تعدیل تحریم تسلیحاتی بر ضد دولت لیبریا رای دادند تا نیروهای امنیتی دولت مونروویا بتوانند به ایجاد صلح و ثبات در این کشور بپردازند.

هشدار هند درباره فروش هواپیماهای اف۱۶ به پاکستان

مهر: هند در مخالفت با فروش ۱۸ فروند جنگنده اف۱۶ آمریکا به پاکستان، روز گذشته هشدار داد: این اقدام برای بهبود روابط میان دهلی نو و اسلام آباد سودمند نیست. به نوشته روزنامه ایندیا دیلی، هند به این مسئله اشاره کرد که «مانموهان سینگ» نخست وزیر این کشور در دیدار با جورج بوش رئیس جمهوری آمریکا چنین اقدامی را «ناامیدکننده» خواند. «نلوتج سارنا» سخنگوی وزارت امور خارجه هند با اشاره به تصویب دولت بوش در مورد فروش ۱۸ فروند جنگنده اف۱۶ به اسلام آباد، خاطرنشان کرد: «این گام برای بهبود روابط بین هند و پاکستان سودمند نیست.» سال گذشته واشینگتن ممنوعیت ۱۵ ساله بر صادرات جنگنده های اف۱۶ به اسلام آباد را لغو کرد. کاخ سفید دوشنبه فاش کرد که در نظر دارد با انعقاد یک قرارداد پنج میلیارد دلاری بیش از ۳۶ فروند جنگنده اف۱۶ را به پاکستان بفروشد.

ادامه اعتصاب عمومی در بنگلادش

ایرنا: به گفته شاهدان عینی با توجه به اعلام اعتصاب عمومی از سوی گروه های مخالف دولت بنگلادش، برخی نهادها در این کشور دست از کار کشیده اند اما در «داکا» پایتخت این کشور، این اعتصاب چندان فراگیر نبوده است. به گزارش رویترز مدارس تعطیل شده اما ادارات و بانک ها در حال فعالیت هستند به طوری که خیابان های شهر مملو از «ریکشا»ها (درشکه های کوچکی که به وسیله دوچرخه یا انسان کشیده می شود) و تاکسی تلفنی است. ائتلاف ۱۴ حزبی بنگلادش با هدایت «عوامی لیگ» به رهبری «شیخ حسینه» نخست وزیر سابق این کشور، این اعتصاب را فراخوانده است. این اقدام بخشی از مبارزه آنان برای وادار کردن دولت بنگلادش به اجرای اصلاحات انتخاباتی پیش از برگزاری انتخابات پارلمانی است که قرار است در ماه ژانویه صورت گیرد. به گفته شاهدان عینی، فعالان مخالف در برخی از نقاط شهر «داکا» از جمله خیابان «بانگاباندو» که دفتر مرکزی حزب «عوامی لیگ» در آن قرار دارد، تجمع کرده اند.